

När räddningsstyrkan kommer till platsen, klockan 06.01, möts man av en kraftig rökutveckling från kartongförrådet. Anställda på företaget möter upp och lotsar personalen till rätt angreppsväg. I detta läge har man ingen aning om den brand som anlagts i personalutrymmet på entresolplan. Branden i kartongförrådet var intensiv, och elden var på väg att sprida sig upp genom takbjälklaget och vidare in på det stora vindsutrymmet. Klockan 06.19 rapporterar man att branden i förrådet är släckt, men rekviderar samtidigt värmekameran för att undersöka väggar och bjälklag.

I kartongförrådet hade branden trängt genom tegelväggen och fått fäste i takbjälklaget, varvid hela vindssektionen hotades. Yttertakets träbjälklag hade redan börjat missfärgas av hettan från branden. Här var det bara en tidsfråga när elden hade skaffat sig ett ordentligt fäste i träverket. I sådana fall hade sannolikt hela vindsvåningen varit tillspillogiven. Värmekameran spelade här en mycket viktig roll, tack vare denna blev man medveten om situationen. Räddningsledaren skriver också i sin rapport att man antagligen inte funnit denna brandhärd förrän långt senare om inte värmekameran använts.

När räddningspersonalen genomsöker byggnaden, och då ovanliggande utrymmen på entresolplan, finner man att fönsterrutorna i lunchrummet är sönderslagna, ett fönster har helt enkelt haspats av och ligger på taket utanför. Skåpsluckor i lunchrummet hade öppnats och innehållet vräcks ut över golvet. Allt pekade på att gärningsmännen berett sig tillträde till lokalerna via detta fönster. Att det handlade om uppsåtligt anlagd brand blev uppenbart när man öppnade dörren till personalens omklädningsrum, på samma våningsplan som lunchrummet. När man öppnade dörren till omklädningsrummet hittades en rejäl brandskada. Branden hade i detta läge självslocknat av syrebrist. Även här har spridningsrisken varit överhängande, syrebristen var inte något som gärningsmännen hade räknat med! Brandskadan skvallrar dock om ett inledningsvis intensivt förlopp, bl.a. är duschrummets plastkabin helt uppbränd ända ner till golvnivå.

Brandskadorna talar om ett intensivt förlopp, som dessbättre i det så småningom syrefattiga utrymmet tog död på sig själv. Med tanke på vad som kunde blivit resultatet av brandanläggningarna, måste man anse att de direkta brandskadorna har blivit överkomliga. Då räknar jag naturligtvis inte in de digra sekundärskadorna, vilka har drabbat företaget svårt. Hela fastigheten är kraftigt rök- och sotskadad, mängder av charkuteriprodukter, färdiga för leverans, totalskadat. Med tanke på det sistnämnda så kanske det var det som avsikten med brandanläggelsen? Vilka gärningsmännen än är så har det varit några välorienterade personer. Man visste hur man på ett enkelt sätt kunde ta sig in i byggnaden, dessutom tände man i kartongförrådet där brandbelastningen var som störst. Den självslocknade branden i omklädningsrummet hade man sannolikt förväntat sig mer utav.

Detta var tredje branden inom slakthusområdet. Den aa-aa-aa, klockan 02.20, drabbades en annan charkuterist av en anlagd brand. Denna gång tände gärningsmännen på kartonger, plastbackar och sopor vilka förvarades oskyddat på en lastkaj. Branden hotade att sprida sig långt in i byggnaden, och även då blev sekundärskadorna omfattande. Tros att företagets videokamera registrerade brandanläggaren så var bilderna inte tillräckligt skarpa för en identifikation. Gärningsmannen är fortfarande inte gripen.

Brand nr. 2. Anlagd i en stulen bil mellan två byggnader, den bb-bb-bb klockan 20.10. Bilbranden hotade att sprida sig in i båda byggnaderna. Platsen var synnerligen väl vad av gärningsmännen, om inte rökpelaren signalerat hade man haft problem att hitta branden. Möjligen hade då också skadorna blivit ännu värre.

För att återgå till den sista branden, vilken sannerligen ger anledning till oro inför framtiden. Vad är syftet med bränderna? Vilka är

gärningsmännen? Går det att helt gardera sig mot dessa destruktiva besökare? Mycket kan säkert göras, säkerheten måste ses över. Här fanns uppenbarligen inte vare sig brand- eller inbrottslarm? Tillsammans med en ökad bevakning över området borde naturligtvis en larminstallation vara av nöden. Annars lär vi nog få flera otrevliga besök på slakthusområdet, något som väl knappast vare sig samhället eller charkuteribranschen har råd med!